

LAHKOLAISUUS – SIUNAUS VAI DIABOLOS?

Väinö Hotti

Teh VHn

(nettikuva)

LIISI JOKIRANTA

Tietoja

Kuvaus

Liisi Marjatta Jokiranta on eläkkeellä oleva suomalainen teologi, lehtori ja kirjailija. Jokiranta on kotoisin Satakunnasta, mutta vietti lapsuutensa ja nuoruutensa Nokialla. Hän kirjoitti ylioppilaaksi Nokian yhteiskoulusta vuonna 1958. [Wikipedia](#)

SATEENKAARI VERTAUSKUVANA

Raamatunopettaja Liisi Jokiranta opetti Radio Patmoksen raamattutunnissa 12.5.2024 klo 13-14 aiheesta: IHMISIIN SIDOTTUJA:

*”Silti voimme kysyä: Onko kristittyjen jakautuminen ryhmiin aina synti? Ja tähän minä kyllä olen mielessäni vastannut, että **emmehän me voisi elää yhdessä suuressa kirkossa.***

Jos olisi olemassa vain yksi suuri kirkko, johon kaikki kuuluisivat, niin sen kirkon sisällä ainakin olisi monia pieniä ryhmiä; me tarvitsemme niitä. Onhan meilläkin luterilaisessa kirkossamme viisi (5) herätysliikettä. Ja sen lisäksi on näitä uudempia, sen takia että ihmiset tarvitsevat omansa.

*Jos olisi yksi suuri kirkko, kenties oltaisiin samanlaisessa tilanteessa kuin aikanaan kun rakennettiin **Baabelin tornia**. Ihmiset halusivat olla mahdollisia, kaikki puhuivat yhtä kieltä, ja voivat sillä tavalla **korottaa itseään**. Ja Jumala hajoitti heidät.*

*Ei tämä hajaannus välttämättä ole pelkästään **edes huono asia**. Se, miten me suhtaudumme toisiimme, siinä tullaan kyllä sitten jo syntikysymyksiin.”*

(nettikuva)

- MINÄ USKON PYHÄÄN HENKEEN
- LEVÄHTÄKÄÄ VÄHÄN
- HÄNEN KANSSAAN GOLGATALLE
- ANTIKRISTUS

(Nils) Fredrik Wislöff 16.8.1904 – 17.9.1986

”**FREDRIK WISLÖFF**, jonka nimen monet teistä tuntevat, ovat lukeneet tämän norjalaisen papin ja kirjailijan kirjoja, hän kuvaa tätä kristittyjen jakautumista ryhmiin ”sateenkaarena”. Hän sanoo, että niin kuin sateenkaarella on monia värejä, niin Kristuksen seurakunnassa on näitä erilaisia joukkoja, jotka muodostavat nämä värit. Se olisi aivan eri näköinen, jos olisi vain yksi väri. Nyt siinä on monia, ja kuitenkin se on yksi sateenkaari. Se on mielenkiintoinen kuva” (Liisi Jokiranta).

Ulkonaisesti katsoen sateenkaari-vertaus vaikuttaa ”taivaalliselta”, mutta tarkemmin ottaen se osoittautuu petolliseksi näyksi ja vertaukseksi. Se on INHIMILLISTÄ, VALHEENRUHTINAAN (Diaboloksen) keksintöä.

KRISTIKUNNAN RIKKAUTTA

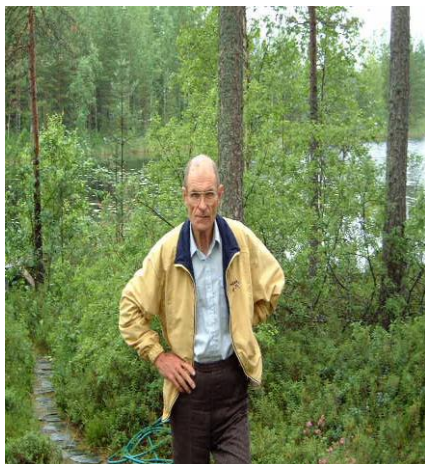
Tämä on myös yleisesti käytetty vertauskuva lahkolaisuudesta. Näissä molemmissa lahkolaisuus mielletään ”positiivisena” asiana. Raamattu ei kuitenkaan puhu näin: **DIABOLOS (erilleen heittäjä, hajoittaja)!**

© CanStockPhoto.com - csp16919573

(nettikuva)

”Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseur**at, **lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niin kuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

AARO LEIKKARI:

ARMAHDETTU
YHTEYTEEN
KRISTUKSESSA

(Myllypaino 1999,
s.170).

Sokaistunut seurakunta

*”Syntiinlankeemus heijastuu uskovissa tuhoisimmillaan siinä, että uskovat eivät tunne toisiaan samasta Hengestä syntyneiksi, vaan ”lihan mukaan”. Uskovat ovat totuuden nimissä tunnistamista varten aidattu erilaisten niemiin ja kylttien alle. Jotkut puhuvat uskovien hajaannuksesta **jopa hengellisenä rikkautena**, mutta paljolta pitää sulkea silmänsä sekä käytännön elämässä että Raamattua lukiessa ennen kuin tällaiseen ajatukseen voi yhtyä. **Toivottavasti tällainen asenne ei heijasta paatumusta.** Rikkinäinen seurakunta on uskoville Herran kutsuna parannukseen ja kuuliaisuuteen Häntä kohtaan” (emt.s.25).*

JUMALAN VALTAKUNTA

*”Jeesus puhui Taivasten valtakunnasta aina **yhtenä kokonaisuutena** eikä Hän maininnut mitään, että se tulisi ilmi moneksi jakautuneena” (28).*

”Jumalan valtakunta ilmenee maan päällä Kristuksen seurakuntana, mutta Kristuksen seurakunta on aivan muuta kuin eri nimisinä järjestäytyneet kirkot, seurakunnat, yhdistykset tai muut uskovien yhteisöinä pidetyt organisaatiot” (28).

*”Sellaiset sanonnat kuin ”kristuksen kirkko” tai ”uskovien seurakunta” ovat hyvin suosittuja ja niiden sanoma ulkopuolisille on yksiselitteinen. Sanoja **tarkoittaa yleensä sitä organisaatiota**, mihin hän itse kuuluu, ja hän haluaa viestittää, että **organisaatioon kuulumisen merkitsee kuulumista Jumalan valtakuntaan.** Näyttää siltä, kuin uskottaisiin voitavan perustaa ihmisistä inhimillisin keinoin konkreettisia yhteisöjä, jotka Jumala tunnustaa sellaisinaan ilman muuta omikseen kaikkineen päivineen.*

*Ihmiset ("uskonpuhdistajat") perustavat organisaation, varustavat sen inhimillisellä tunnuksella ja julistavat sen Jumalan seurakunnaksi. Tällainen opetus palvelee kirkko- ja seurakuntapoliittisia tarkoitusperiä, **mutta ei perustu Raamattuun**" (29).*

*"Uskovan taivaskelpoisuus ei riipu inhimillisen organisaation jäsenyydestä tai sen puuttumisesta, **vaan yhteydestä Jeesukseen Kristukseen**" (34).*

*"Kuitenkin, kun pieni ihminen saa olla Jumalan työtoverina rakentamassa jotain niin, että siitä syntyy näkyvää jälkeä, ihmisessä oleva omistamisen halu vaatii merkitsemään tuloksen omalla nimellä erotukseksi muista. Nähdään tärkeämpänä, että uskovat tunnetaan määrätyn nimen mukaan viiteyhteisöön kuuluviksi, kuin että **heidät tunnettaisiin Jeesuksen opetuslapsiksi siitä, että heillä on keskinäinen rakkaus**. Perustetaan oma organisaatio, luodaan oma identiteetti ja sille tietty "hengellinen!?" sisältö. Siihen liitytään, liitetään ja kuulutaan. **Se on oma "seurakuntakoti"** (37).*

*"Omistamisen" tukena käytetyn Heb. 10:25 tekstin käännös **"älkäämme jättäkö omaa seurakuntakokoustamme"** on epätarkka. Alkutekstissä ei ole oma-sanaa eikä seurakunta-sanaakaan vastaavaa sanaa, vaan sanat "heauton" (= itsemme) ja "ten episynagogen" (= kokoontumista) (tietosanakirja Novum, osa 4. sivu 504). Saarisalo onkin kääntänyt sanoilla **"keskinäistä kokoontumistamme"**. Tämä ojentava sana oli erityisen merkittävä uskoon tulleille hebrealaisille, jotka edelleen osallistuivat myös synagoga-jumalanpalvelukseen. Sana velvoittaa **kaikkia uuden liiton uskovia** kokoontumaan yhteen. Jos tällä Sanalla ohjataan uskovat kokoontumaan vain omissa organisaatioissaan erilään toisistaan, ohjauksesta tulee toteutuessaan este **Sanan toteutumiselle** uskovien keskuudessa. Tehdään juuri päinvastoin kuin Sanan opettaa" (37).*

Hajaannus vahvistetaan organisaatiolla

"Jumalan tahto on, että kaikki Jeesukseen henkilökohtaisena Vapah-tajanaan uskovat antavat kirkkaan todistuksen siitä, että he ovat olen-naiselta olemukseltaan yksi seurakunta Kristuksessa, sen sijaan, että

jokainen keskittyy vain oman inhimillisen viiteyhteisönsä lipun korottamiseen. Meidän tehtävämme on julistaa ihmisille uskottavasti, että **Taivasten valtakunta** on tullut lähelle. Jumala huolehtii lapsistaan ja valtakunnastaan **kokonaisvaltaisesti**. Hänellä ei ole mitään suosikkijärjestelmää, joka toisi joillekin etusijoja” (38).

”**Rajallinen rakkaus on rakkaudettomuutta** ja paljastaa kaikkein selvemmin ja lahjomattomimmin sen, **ettei yhteys Jumalaan ole kunnossa**. Kun Jumalan lapsina harhailemme eristäytyneinä ja vieraina toisillemme, osoitamme sillä, miten vähän Kristus on saanut muotoa meissä. Olemme menneet yli siitä, missä aita on matalin. **Olemme valinneet lihallisuuden vaihtoehdon**. Vallitseva käytäntö ja pitkät perinteet harhauttavat luulemaan, että **Jumalakin on muuttanut mielensä ja siunaa vallitsevan olotilan**. On takerruttu perinteeseen niin, että kuolleet isät ovat rakkaampia kuin elävä Jeesus Kristus ja Hänen elävät lapsensa” (39).

SEURAKUNTA ALUSSA

”*Vaikka Raamattu yksiselitteisesti osoittaa, että varsinaisessa merkityksessä on olemassa vain yksi seurakunta, Kristuksen ruumis, **siellä nimitetään myös kullakin paikkakunnalla eläviä Jeesuksen opetuslapsia yhteisellä nimelle kyseisen paikkakunnan seurakunnaksi***” (40).

”*Seurakunnaksi puhutellaan jopa uskovia, jotka toteuttavat käytännössä keskinäistä yhteyttä kokoontumalla vaikka pienemmissäkin ryhmissä yhteen, vrt. Jeesuksen sanat ”kaksi tai kolme”* (40).

”*Jos yritämme rinnastaa alkuseurakunnan käytännön nykytilanteeseen, annamme alkuseurakuntalaisten uskosta ja toiminnasta väärän todistuksen ja **samalla seisomme itse tässä asiassa tyhjän päällä**, sillä Raamattu ei tarjoa nykyiselle asiantilalle vähäisintäkään tukea*” (40-41).

”*Nykytilannetta ajatellen oleellista on, etteivät noiden paikkakuntien uskovat olleet ryhmittyneet eri nimisiksi joukoiksi, vaan **jopa suurkaupungissa Roomassa oli vain yksi pyhien joukko** ...kysymys ei ollut seurakunnan*

olemuksen yhtenäisyyden kyseenalaistamisesta, he vain asuivat eri paikkakunnilla” (41).

”apostolinen opetus, joka perustui Jeesuksen oppiin, tunsi vain yhden Kristuksen seurakunnan. **Eriseuraisuus tuomittiin ja tuomitaan edelleen, lihan teoksi ja synniksi**. Sen mukaisesti Kristuksen seurakunta luonnollisesti näkyi kullakin paikkakunnalla yhtenäisenä uskovien joukkona” (41-42).

”Alkuseurakunta ei rakentanut kirkkoja, temppeleitä eikä rukoushuoneita jumalanpalveluspaikoikseen. Uskovien jumalanpalvelus oli korutonta, yksinkertaista, arkipäiväistä. **Kokoontumispaikkoinaan he käyttivät olemassa olevia rakennuksia ja huonetiloja, pyhäkköä, synagogaa ja kotejakin**” (43-44).

Alkuseurakunta organisoi vain toimintaansa

”Meidän aikanamme opetetaan yleisesti, että seurakunta-sana Raamatussakin tarkoittaa ”seurakunniksi” virallisesti järjestettyjä tai järjestäytyneitä rekisteröityjä uskovien joukkoja jäsenluetteloineen ja muine muodollisuuksineen. Tämän vallitsevan tulkinnan omaksuneet ihmiset eivät tunnusta seurakunnan jäseniksi sellaisia uskovia, jotka eivät ole virallisesti järjestäytyneet ns. seurakunnaksi tai liittyneet sellaiseen yhteisöön, vaan **heitä pidetään irtolaisina ja tuuliajolla olevina**. Tähän opetukseen jää kaipaamaan raamatullista perustelua. Minkä niminen virallinen organisaatio velvoitti ja ohjasi alkuseurakunnan uskovia yhdessä olemiseen ja toimimiseen?! **Tuskin he tuuliajolla olivat!** Raamattu vastaa tähän, että kaikki uskovat on yhdessä Hengessä kastettu yhdeksi ruumiiksi” (45).

”Paavali vertaa Kristuksen seurakuntaa tarkoituksellisesti ruumiiseen osoittaakseen, että yhteys koko seurakunnassa on elintärkeä. **Paloiteltuna se ei pysy elossa eikä kykene täyttämään tehtäväänsä**” (46).

”Raamatusta ei myöskään ilmene, että uskoon tullut ihminen olisi tullut seurakunnan jäseneksi vasta sitten, kun hän olisi erikseen ”liittynyt” tai ”liitetty” seurakuntaan. Todetaan vain, että ”heitä lisääntyi” tai ”Herra lisäsi heidän joukkoonsa” tai ”lukuisa joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi”. **Uskoon tulleet olivat sellaisenaan ilman numerointia ja**

laskentaa seurakunnaksi kutsuttu yhteisö paikkakunnalla Jumalan teon perusteella” (47).

”Paavalistakin sanotaan, että hän yritti liittyä opetuslapsiin Jerusalemissa, mutta tuskinpa tarkoitetaan, että hän olisi pyrkinyt jäseneksi johonkin inhimilliseen jerusalemlaisten uskovien organisaatioon” (47).

*”Yhteyksään opetuslasten välillä ei tarvinnut tuekseen organisaation muodossa tehtyä kirjallista vahvistusta, kun he tunsivat toisensa hengen mukaan. **Opetuslapsia yhdisti luonnollisesti myös maailman taholta kohdistunut puristus ja hengellinen ja fyysinenkin uhka**”* (48).

*”Rajoiksi riittivät hengelliset rajat ja ne vedettiin hengelliseen arvovaltaan nojaavalla Sanan julistuksella, ei organisaatioita pystyttämällä. Mitä enemmän Elävä Sana sai vaikuttaa uskovien sydämessä, sitä selvemmin opetuslasten ”lajitunnukset” olivat esillä. **Oli näkymätön, mutta ”tuoksuva” raja, joka piti opetuslapset yhdessä, mutta kammoksutti ulkopuolisia niin, etteivät he uskaltaneet eivätkä halunneet liittyä opetuslapsiin.***

Sanaan ”liittyä” kannattaa kiinnittää erityistä huomiota, sillä vain inhimilliseen organisaatioon – ei seurakuntaan – voidaan liittyä jäseneksi ja liittää jäsen” (48).

”Jumalalta tuleva arvovalta on kuitenkin vieläkin tarjolla. Me voimme alistua kuuliaisuuteen ja uskollisuuteen Jumalan Sanan arvovallan alle, tai päinvastoin, voimme rakentaa inhimillistä arvovaltaa ja nojata siihen” (53).

*”Seurakuntaruumis on niin raadeltu ja vammautunut, että sen elinvoima valuu hukkaan ja sen elintoiminnot ovat sekaisin. Saatana katselee tätä kaikkea ilkkuen ja on syystäkin tyytyväinen toimintansa tuloksiin. **”Hajota ja hallitse”-periaate toimii sen kannalta hyvin**”* (59).

*”On aika havaita ja tiedostaa, että valikoivalla ja osittuneella rakkautella ei voi rakastaa kokonaista ja **jakamatonta Kristusta**. Kun lausun Jeesuksen tervetulleeksi elämäni ja sydämeeni, lausun samalla tervetulleeksi kaikki ne, jotka ovat Hänen yhteydessään, sillä **Jeesus ei tule ilman heitä**”* (161).